

A századforduló után folytatódott Budapest és a környező városok, községek: *Kispest, Újpest, Mátyásföld, Rákoshegy stb.* – melyek ma már szerves részei fővárosunknak – sokirányú fejlődése.

Az építészetben a századelőn hazánkban is megjelent a vasbeton.

Hazánk legszebb vasbetonból épült víztornyait egy műegyetemi tanár: **Zielinszki Szilárd** (1860-1924) tervezte.

Mellszobra Szegeden, a Szent István téri víztorony előtt díszel.

A higiénia, a növekvő lakosság, a gyárak-üzemek egyre több egészséges vizet igényeltek, ezért ebben az időszakban folyamatosan épültek az ellátást biztosító korszerű víztornyok, gépházak, csőhálózatok.

1903	1904
<p>Víztorony, szivattyútelep és szolgálati lakóház épült Kőbányán, az Ihász utcában. (Ezt a tornyot 1968-ban felrobbantották.)</p>	<p>17 500 köbméter űrtartalmú víztároló medence létesült a Gellérthegyen, közel a Gellért-fürdőhöz.</p>
	

1911	1910 - 1912
<p>Kútrendszer, gépházát és víztoronyt helyeztek üzembe a Margitszigeten.</p>	<p>Kilátóval épült az átemelő telep és a víztároló medence a budai hegyoldalon: a Diana utca és a Lóránt út sarkán.</p>

1912	
<p>Újpest egyik jelképe lett az 1500 m³ kapacitású Árpád úti víztorony.</p>	<p>Víztoronyból kapták az egészséges ivóvizet többek között a szép kis kertváros: Rákoshegy lakói is.</p>

1910 -1913	1912 -1913
<p>Négy oldalon mutatja ma is a pontos időt Óbudán a gázgyári víztorony.</p>	<p>Svábhegy egyik látványossága az Eötvös utcai torony</p>